

своїх професійних знань, продукування та презентації нових конкурентоспроможних ідей, знаходження рішень нестандартних задач і нових методів рішення стандартних задач [2].

Тенденція інноваційного розвитку виражається через сприйняття ролі інновацій у сучасному світі та збільшення інноваційної складової у структурі бізнес-процесів. Більша частина працівників великих промислових підприємств зайняті в інжинірингу, розробках і дослідженнях, пошукових та аналітичних роботах у сфері маркетингу, нових технологій, організаційних змінах.

Виходячи з цього, в умовах необхідності створення економіки інноваційного типу як одного з пріоритетних напрямків розвитку держави, розвиток інтелектуального капіталу повинен бути націлений на створення інноваційного потенціалу промислового підприємства як середі, де саме народжуються інновації та створюються необхідні умови для їх успішної комерціалізації, дифузії та ефективного використання.

Список літератури:

1. Федулова І. В. Інноваційний потенціал підприємства [Текст] : монографія / Федулова І. В., Кундєєва Г. О. ; Нац. ун-т харч. технологій. — К. : [Медінформ], 2010. — 346 с.
2. Нургалієва Ш.М. Проблемы оценки инновационного потенциала предприятия / Ш.М. Нургалієва // Вопр. соврем. науки и практики. Ун-т им. В.И. Вернадского. — 2008. — Т. 1, № 1 (11). — С. 238—243.

УДК 336.01

О. М. Тимченко,

д.е.н., доцент, професор кафедри фінансів,
ДВНЗ «Київський національний економічний
університет імені Вадима Гетьмана»

ФІНАНСОВІ ІННОВАЦІЇ У СЕКТОРІ ЗАГАЛЬНОГО ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ

Важливим чинником інноваційного розвитку є впровадження фінансових інновацій. Адже пошук нових форм і методів фінансування, удосконалення фінансових інструментів і важелів спри-

яє нововведенням у всіх сферах соціально-економічного життя суспільства.

Як відомо, інновації — це ідеї та пропозиції, які в багатьох випадках засновані на результатах наукових досліджень. Однак, незважаючи на те, що фінансова наука має давню історію, термін «фінансові інновації» з'явився нещодавно, а його зміст трактується доволі вузько. Під фінансовими інноваціями розуміють методи, застосовувані підприємствами для здійснення операцій з новими видами фінансових активів чи нових операцій з наявними активами задля ефективнішого використання їхніх фінансових ресурсів, тобто фактично йдеться про нововведення на фінансовому ринку [1; 2]. Проте фінансова наука багатогранна і генерує нові продукти в усіх своїх галузях, зокрема, у сфері державних фінансів. Що ж являють собою інновації в управлінні державними фінансами?

Оскільки теоретичне обґрунтування змісту фінансових інновацій відсутнє у науковій літературі, висловимо свою думку з цього приводу. Відштовхнемося від загальних критеріїв визнання того чи іншого продукту інновацією. Виходячи з етимологічного походження (від латинського «novatio» — оновлення, враховуючи префікс «in»), інновація означає «у напрямку змін». Однак, згідно із дефініціями, які ми знаходимо у фаховій літературі та електронних ресурсах (включаючи тлумачення Й. Шумпетера, який уперше увів цей термін), під інновацією розуміють успішне комерційне використання і виконання нових ідей, знань і технологій або процес перетворення нової ідеї у безпосередній соціально-економічний ефект [2]. Тобто обов'язковою умовою визнання продукту інноваційним є факт його впровадження, досягнення певного ефекту. Звідси напрашується висновок, що фінансовою інновацією слід вважати тільки ті розробки, які пройшли увесь інноваційний процес: від зародження ідеї до її реалізації на практиці. Однак, багато наукових розробок, спрямованих на вирішення проблем державних фінансів не знаходять практичної реалізації. Зокрема, це новітні науково обґрунтовані підходи до управління державним і податковим боргом, побудови міжбюджетних відносин, пропозиції щодо змін у структурі податкової системи та механізмах оподаткування тощо. Нові ідеї знаходять відображення у наукових публікаціях, дисертаційних дослідженнях, науковці намагаються впровадити їх через подання аналітичних записок до державних органів управління. Однак, часто завершальний етап інноваційного процесу обривається. Тут є й об'єктивні причини.

Наприклад, пропонується кілька варіантів оподаткування нерухомого майна в Україні, звісно, що практично реалізований може бути тільки один. Інша обставина, яка гальмує впровадження нових ідей в управлінні державними фінансами, це неможливість зразу перевірити чи дійсно їх реалізація призведе до позитивного результату. Отже, виникає питання, чи можна не впроваджену наукову розробку вважати фінансовою інновацією. На нашу думку, так. Але будуть корисними думки інших науковців з цього приводу.

Якщо результати наукових досліджень усе ж таки знаходять практичну реалізацію, то виникає інша проблема — втрачається взаємозв'язок з їх автором. Мова не йде про матеріальну винагороду, ми маємо на увазі захист авторських прав. Часто ім'я автора впровадженої наукової розробки залишається не відомим, або ідея присвоюється іншому. До речі варто наголосити, що розробка і впровадження ідей з удосконалення управління державними фінансами не потребує значних фінансових ресурсів. Часто нарікають на незначні обсяги фінансування сучасної науки, фінансової у тому числі. Проте науковці продовжують дослідження, не претендуючи на винагороду, а щоб оприлюднити результати, часто використовують чималі власні кошти, що опублікувати статтю. Для дослідників з проблем фінансів проблема полягає не у фінансуванні досліджень, а в отриманні статистичної інформації. Закритим є також доступ до документів під грифом ДСК, положення яких служать основою для здійснення управлінських дій.

Отже, подальший розвиток фінансових інновацій у секторі загального державного управління потребує, передусім, забезпечення доступу до джерел інформації, а також удосконалення самих інформаційних баз через доповнення їх показниками, розробленими тими ж науковцями.

Список літератури:

1. *Мозговий О. М.* Міжнародні фінанси: [навч. посіб.] / Мозговий О. М., Оболенська Т. Є., Мусієць Т. В. — К.: КНЕУ, 2005. — 557 с.

2. *Андрощук І. В.* Фінансові інновації: суть та проблеми їх поширення // І. В. Андрощук, О. М. Кравчук [Електронний ресурс]. — Режим доступу: http://archive.nbuv.gov.ua/portal/soc_gum/ekpr/2010_35/Zm/18PDF.pdf